

M: „Mitte ei tia, mes sihukesest asjast saab! Meite Juhan just tuli sõjaväljalt ää, ülemused olla neil puha keisriusku-koledasti punaste vasta.“

R: „Ei seda venelaste asja aru saa! Ühe nutvad tsaari taga, teised hoidvad teda ühes perega aresti all. Ega su Juhan ometi keisrimees põle?“

M: „Mis sa nüüd! Juhanil ilmasõjast ja punaste korrast aru puha sassis- ei tema miskit leeri vali! Ütleb, hirmsaste kodu tahtnud ja kaugele ära sellest kisast-kärast.“

R: „Mis ta siin eemal ilmaasjadest! Punased koguvat üha jõudu, saksad kah. Ühed tulevad, teised lähvad! Ei see sinu Juhan pääse- madistab siin nende vahel.“

M: „Jussi sõjad on otsas! Isa kodus põdur, põle tema asi Vene ja Saksa asju ajada. Maa kolmat aastat söötis, riitas põle halgugi ja lakas heina- tööd küll.“

R: „Eks ma oma Mardile öelnud kah, et mis sa selle sõjaga jändad, katsi ikka koju jääda. Aga tema hirmsaste kohe tagasi kippumas, ta mul ohvitsiir ja puha! Keski vana tuttav kutsuvat hirmsasti, olevat koledasti tarvis ja nagu päris Eesti vägi olevat.“

M: „Noh! Jah! Et puha sedasi või? Jüripäe kah kaugel. Ega ma seda Jussi keelda väga saa, ikka täismiis teine. Seda eesti asja õiendamist ikka kirjas kirjutas. Kesse Mardi sõjatuttav ka on? Saan Juhanile teada anda.“

R: „Ahsoo! Olevat üks Vilno sõjakoolis käind mulk, keegi Laiduner. Kangesti tark ja kaval mees!“